

TORONYIRÁNY

XIV. 32.

2020. augusztus 9.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 19. vasárnap

Augusztus 15. Szűz Mária mennybevétele
(Nagyboldogasszony)

A kishitű hisz valamit, de csak bizonyos határokig. Úgy hisz, hogy számít valamire vagy kételkedik. Hisz, de naivul, ösztönösen és meggondolás nélkül. Próba alkalmával abba a veszélybe kerül, hogy elveszti a fejét. Péter kiugrik a hajóból, rohan Jézus felé, mielőtt gondolkodna. Észre sem veszi, hol jár. De jön egy heves szélvihar, kiesik elragadtatásából, elveszti Jézust szeme elől, rémületbe esik és süllyedni kezd. Van azonban annyi hite, hogy felkiáltson: „Uram, ments meg engem!” Bízunk abban, hogy Jézus megmenti őt. A kishitűség épp hogy megmenti a vízbe fulladástól, de már nem tartja fenn. A kishitűnek az a feladata, hogy fejlődjék és nagygyá legyen. A hit nemcsak egyszeri ajándék, kiteljesedése sok fáradozás, áldozat és gyakorlat árán valósul meg. Feladat marad egész életre szólóan, sőt még a halálban is.

A keresztény embernek nemcsak az a vágya, hogy higgyen. Bár a hit túlnyúlik a pusztán tudáson, mégis arra törekszünk, hogy egyszer majd a hiten is túljussunk. Mert hinni annyit jelent: a háborgó vízen át is Jézushoz sietni. A hit célja és teljesevése pedig az, hogy hozzá érkezzünk és vele legyünk.

Joseph Ernst Mayer

A szentmise olvasmányai

- 1. 1Kir 19,9a. 11-13a** A küldetését hűségesen és bátran teljesítő, kimerült Illés próféta nem az ijesztő szélviharban, nem is a romboló földrengésben, vagy pusztító tűzvészben, hanem az enyhe szellő susogásában tapasztalja meg Isten jelenlétét.
- 2. Róm 9,1-5** Pál apostol szomorúságot és fájdalmat érez, amiért saját népe, a választott nép nem fogadja be az evangéliumot.
- 3. Mt 14,22-33** Jézus megerősíti hitében a lelkes és bátor, de elbizonytalanodó Pétert.

Az apostolok ellenszélben

Jézus vízenjárását Márk is hozza (6,45-52), sőt Jánosnál is megvan (6,16-21), s ott is a kenyérszaporítás után. A két esemény tehát kezdettől fogva összetartozott. Máté nem magyarázza meg, hogy Jézus miért „kényszerítette” tanítványait bárkába szállni. Jánosnál azonban világos az összefüggés: a kenyérszaporítás után a nép Jézust királlyá akarja kiáltani. Valószínű, hogy a lelkesedés a tanítványokat is magával ragadta. Ezért Jézus előbb őket küldi el. Kényszeríteni kellett őket, mert nem értették, hogy Jézus miért nem vállalja a királyságot. Azután a népet bocsátotta el. A tömeg tehát ismét a megálmódott földi királyt akarta látni Jézusban: Dávid országát ingyen kenyérszaporítással.

Az előző szakasznál már láttuk, hogy a színhely nem világos. A tó környékén nincs hegy, amelyre Jézus visszavonulhatott volna. De nem kell szó szerint venni: jelenthet dombot is. Elég ritka eset, hogy Jézus egyedül vonul vissza imádkozni, de úgy látszik, nagyobb eseményeknél megtette. Lukács pl. kiemeli, hogy az apostolok kiválasztása előtt az éjszakát imában töltötte.

A „stádium” görög hossz mérték, 192 méter. A bárka néhány stádiumra van a parttól, vagyis benn van már a vízen. A szélre

vonatkozó magyarázatot lásd a 8,24-nél. A zsidók babiloni szokás szerint három szakaszra osztották az éjszakát. A római időben - tehát Jézus korában is - egyiptomi hatásra már négy szakaszra, örségre osztották. Mivel az éjszaka naplementétől napkeltéig számított, a téli örség hosszabb volt, mint a nyári. Mind a négy őrváltásnak külön népi neve volt. Mk 13,35 mind a négyet felsorolja: este kb. 18-21 óra, éjfél 21-24 óra, kakasszó 0-3 óra és reggel 3-6 óra. Számozni is szokták: 1., 2., 3., 4. őrváltás. Eszerint Jézus reggel, kb. 3-6 óra között járt a vízen.

Sok magyarázó nem tudja összeegyeztetni a jele-netet Jézus földi életével, és feltámadás utáni jelenetek tartják. De éppen ez a csoda is - akárcsak az előző, a kenyérszaporítás - azt mutatja, hogy Jézus a természet teljhatalmú ura. Rámutathatunk arra, hogy az egyes evangélisták más összefüggésbe hozzák az eseményt. Márk inkább csak beszámol róla. János ezt is az eukarisztiával hozza kapcsolatba, mint a kenyérszaporítást. Jézus megmutatta, hogy hatalma van a kenyér felett, azután ezzel a csodával igazolja, hogy hatalma van saját teste felett, s utána ígéri meg az eukarisztiát, ahol saját testét élő kenyérnek, lelki tápláléknak mondja. Máté inkább az egyházzal való összefüggést emeli ki a csodában. A bárka és benne a tanítványok az egyházat jelképezik. Jézus akkor sincs távol egyházától, amikor láthatatlan, és az egyház a viszontagságok viharába kerül.

Egyedül Máté számol be arról, hogy Péter is a vízen jár: részesedik Jézus erejéből, de egészen tőle függ: ő ad neki erőt és ő menti meg, amikor veszélybe kerül. Péter próbára teszi Jézust, de nincs elég hite a próbához. Amíg Mesterére tekint, megy a vízenjárás, de amint a hullámokra néz, süllyedni kezd a kételkedés miatt. De van annyi ereje, hogy Jézushoz meneküljön. Jézus szelíd szemrehányása azt fejezi ki, hogy Péternek egyedülálló szerepe van az apostolok között, és éppen ehhez a szerephez van szüksége a hitre.

A befejező mondat különbözik Márknál és Máténál. Márk csak azt jegyzi meg, hogy az apostolok nem tudtak hová lenni a csodálkozástól. Máté ellenben már az egyház hitével tekint vissza a jelenetre: az apostolok megvallják, hogy Jézus az Isten Fia és hódolnak előtte. Ez a befejezés következik abból, hogy a bárkát jelképnek veszi, és az egyház hajójára gondol. Erre vall az is, hogy Péter „Úrnak” szólítja Jézust, holott ezt a címet csak feltámadása után adták neki. Az evangélista azonban tudja, hogy Jézus már akkor, feltámadása előtt is az Isten Fia volt, másrészt pedig azt jelzi, hogy az egyház a történelem folyamán mindig Krisztus isteni erejére akar támaszkodni.

Jakubinyi György

Beszéljünk a gyermeknek Istenről (19.)

4. NEVELÉSEL EVANGELIZÁLNI

I. Az új evangelizáció

Jézus és a samariai asszony (Jn 4,1-42)

Amikor megtudta Jézus, hogy a farizeusok meghallották, hogy ő több tanítványt szerez és keresztele, mint János - bár maga Jézus nem keresztele, hanem a tanítványai -, elhagyta Júdeát, és elment ismét Galileába. Samárián kellett pedig átmennie, és így jutott el Samária egyik városához, amelynek Sikár volt a neve. Ez közel volt ahhoz a birtokhoz, amelyet Jákob adott fiának, Józsefnek. Ott volt Jákob forrása. Jézus akkor az úttól elfáradva leült a forrásnál; az idő délfelé járt.

Egy samariai asszony jött vizet meríteni. Jézus így szólt hozzá: „Adj innom!” Tanítványai ugyanis elmentek a városba, hogy ennivalót vegyenek. A samariai asszony ezt mondta: „Hogyan? Te zsidó létedre tőlem kérsz inni, mikor én samariai vagyok?” Mert a zsidók nem érintkeztek a samariaikkal. Jézus így válaszolt: „Ha ismernéd az Isten ajándékát, és hogy ki az, aki így szól hozzád: Adj innom! te kértél volna tőle, és ő adott volna neked élő vizet.” Az asszony így szólt hozzá: „Uram, merítő edényed sincs, a kút is mély: honnan vennéd az élő vizet? Talán nagyobb vagy te atyánknál, Jákobnál, aki ezt a kutat adta nekünk, és aki maga is ebből ivott, sőt fiai és jószágai is?” Jézus így válaszolt neki: „Aki ebből a vízből iszik, ismét megszomjazik, de aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha többé meg nem szomjazik, mert örök életre buzó víz forrásává lesz benne.” Az asszony erre ezt mondta: „Uram, add nekem azt a vizet, hogy ne szomjazzam meg, és ne kelljen idejárnom meríteni.” Jézus így szólt hozzá: „Menj el, hívd a férjedet, és jöjj vissza!” Az asszony így válaszolt: „Nincs férjem.” Jézus erre ezt mondta: „Jól mondtad, hogy férjed nincs, mert őt férjed volt, és akivel most élsz, nem férjed: ebben igazat mondtál.” Az asszony ekkor így felelt: „Uram, látom, hogy próféta vagy. A mi atyáink ezen a hegyen imádták az Istent, ti pedig azt mondjátok, hogy Jeruzsálemben van az a hely, ahol Istent imádni kell.” Jézus így válaszolt: „Higgy nekem asszony, hogy eljön az óra, amikor nem is ezen a hegyen, nem is Jeruzsálemben imádjátok az Atyát. Ti azt imádjátok, akít nem ismertek, mi azt imádjuk, akít ismerünk, mert az üdvösség a zsidók közül támad. De eljön az óra, és az most van, amikor az igazi imádói lélekben és igazságban imádják az Atyát, mert az Atya is ilyen imádókat keres magának. Az Isten Lélek, és akik imádják őt, azoknak lélekben és igazságban kell imádniuk.”

Az asszony így felelt: „Tudom, hogy eljön a Messiás, akít Krisztusnak neveznek, és amikor eljön, kijelent nekünk mindent.” Jézus ezt mondta neki: „Én vagyok az, aki veled beszélek.” Tanítványai éppen ekkor jöttek meg, és csodálkoztak azon, hogy asszonnyal beszél, de mégsem mondta egyikük sem: „Mit akarsz, vagy mit beszélsz vele?”

Az asszony pedig otthagya korsóját, elment a városba, és szólt az embereknek: „Jöjjetek, lássátok azt az embert, aki megmondott nekem mindent, amit tettem: vajon nem ez-e a Krisztus?” Erre azok elindultak a városból, és kimentek hozzá. Közben kérték őt a tanítványai: „Mester, egyél!” Ő pedig azt mondta nekik: „Nekem van eledelem, amit egyek, amiről ti nem tudtok.” A tanítványok erre egymást kezdték: „Valaki talán hozott neki enni?” Jézus ezt mondta nekik: „Az én eledelem az, hogy teljesítsem annak akaratát, aki elküldött engem, és bevégezzem az ő munkáját. Vajon nem ti magatok mondjátok-e, hogy még négy hónap, és jön az aratás? Íme, mondom nektek: emeljétek fel a szemeteket, és lássátok meg, hogy a mezők már fehérek az aratásra. Az arató jutalmat kap, és begyűjti a termést az örök életre, hogy együtt örüljön a vető és az arató.

Mert ebben az esetben igaz a közmondás, hogy: más a vető, és más az arató. Én elküldtelek titeket, hogy azt arassátok, amiért nem ti fáradtatok: mások fáradoztak érte, ti pedig az ő munkájukba álltatok be.” Abból a városból pedig a samariaiak közül sokan hittek benne az asszony szava miatt, aki így tanúskodott: „Megmondott nekem mindent, amit tettem.” Amikor tehát a samariaiak Jézushoz értek, kérték őt, hogy maradjon náluk. És ott maradt két napig. Az ő szavának sokkal többen hittek, az asszonymak pedig meg is mondták: „Már nem a te beszédedért hiszünk, hanem mert magunk hallottuk és tudjuk, hogy valóban ő a világ üdvözítője.”

Az evangelizáció pedagógiája

Tehát a déli órákban egy Samariából való asszony - akinek nem tudjuk a nevét - jön, hogy korsójával vizet merítsen.

Ne hagyjuk figyelmen kívül, hogy hány órákor történik mindez. A meleg éghajlatú országokban egy asszony sem megy vízért a déli órákban, hanem inkább napkeltekor vagy napnyugtakor. Viszont ő valószínű, hogy azért választotta ezt az órát, hogy ne találkozzon a többi nővel, akik természetesen ferde szemmel néztek rá, s elítélték életmódját. Feltételezhető, hogy az is különleges helyzet volt, hogy ez a jóképű fiatalember épp a kút szélén ült.

A történet folytatása magyarázatul szolgál. Bizonyára a samariai asszony csapongó szexuális életet él, és az éppen aktuális partnerét ideális társnak gondolja. De amint az nem felel meg az ideálképnek szakít vele, és rögtön keresni kezd egy másik férfit. Az, hogy képtelen a tartós szerelemre egy sor szerelmi tapasztalatot ad neki. És íme, az ő világába tökéletesen beleillik ez a vonzó idegen, aki a kút szélén ül. Innentől kezdve a jelenet ismétlődhet, és a víz csak ürügy az ismerkedéshez. Az asszony egyébként a jelenet végén otthagyja a korsóját.

Vizsgáljuk meg most az evangelizáló Jézus viselkedését. A párbeszédet két szó nyitja: „Adj innom”, két szó, amivel Jézus lehetőséget ad az asszonymak, hogy megajándékozza őt. Különleges a történet kezdete: Jézus az, aki kér. De az asszony kissé zavarba jön. „Hogyan? Zsidó létedre tőlem, samariai asszonytól kérsz inni?” Jézus hagyja, hogy a beszélgetés magától alakuljon ki, a „vizet” használja ürügyként, így tiszteletben tartja az asszonyt is. Persze ő nem érti pontosan, hogy mi történik, és hogy mi a szándéka Jézusnak. Itt egy töréspont következik a szövegben: „Menj, hívd el férjedet és gyere vissza.” Jézus úgy irányítja a beszélgetést, hogy eltérjenek eredeti témájuktól, és az asszony lelkét mélyen érintő problémára tereli a szót: a nő képtelen tartós szerelemre: „Nincs férjem.” Az asszonymak nagy tapasztalata van a szerelemben minthogy folyton az eszményi szerelmet keresi, de sohasem elégedett. Jézus kizökkenti a nőt ebből a folyamatból, természetesen nem a hetedik férje szeretne lenni.

De miután kiderült mi az asszony legfőbb gondja, a nő beszélgetőpartnerét kezdi faggatni: „Ő volna a Messiás?” A samariai asszony erre csak akkor jön rá, miután szívében Jézus rávilágított a saját problémáira. Ezután vallási problémákról beszélgetnek, s Jézus válaszol a nő kérdéseire. Így ez az asszony, aki személyesen beszélt az idegennel, tanúságtevővé lesz az itt élők számára. „Gyertek, van itt egy ember, aki mindent elsorolt, amit csak tettem. Ő volna a Messiás?” Az, hogy „mindent” elsorolt nem a teljesség jelentésében értendő, hanem a lényeg tekintve. Nem fontos most a korsó, az asszony megfelelkezik róla, s visszasiet városába, s az emberek nagy számban követik őt.

E rövid értelmezésből kiemelünk most néhány gondolatot, amit a mai fiatalok evangelizálásában is használhatunk.

(Folyt. köv.)

Jean-Marie Petitclerc

Vasárnapi jegyzet

Elárvultan - elárultan

Fehér, ellipszis formájú kavics hever a fal tövében. Geometriai törvényét azonban megszakítja öblösebb végén egy törés. Talán a folyó sodrása csapta meg, a más kövekkel ütközés, vagy a kitermelő munkás lapátja. Most itt hever az asztalomon. Hiányos, mégis tiszteletet parancsol: önmaga lényegét nem veszítette el.

Járdán – erdő aljában – nagy gyöngyház lepke verdes, mintha odacsapta volna valami erőszak. Szárnya csonka, de gyöngyei szinte tüzelnek a nap sugarától, mint kagylók kiizzadt kincsei. Nincsenek álmái a lepkének. Könnyedségét libbenése igazolta – eddig, verdesése a gravitáció-fantom mozgása. Még szárnyra kaphat, mielőtt a hold felkel. Besegítem a rétbársonyra, többet nem tehetek. Lehet, hogy újabb veszély vár rá: egy madár a csőrébe kapja. Fenn a hegyen elvadult kert fogad, kerítésen kívül. Kapuján rozsdás a lakat. A ház rozszant tetejű, télen elég lesz egy (nem ritka) szélroham, hó, eső bombája. Évtizedekig volt vendégváró, reménységes, gyermektanya, labda-szelídítő, páfrány nevelő, gomba termő – bükk és jávorfák alatt. Meg író-pihentető, többeké, akiknek már kijárt volna egy szerény névsor-tábla.

A kertdész-vadkörtefát régen kivágták, most odaát áll őrt a szépnek. Akkor a törzséből egy csonknyi maradt. Míg élt, esténként ha magas csillag hintájára libbent, lenn a völgyben szellő indult, s jánosbogarak hada...

Elszomorít minden árvaság. Mögötte azt az árulást sejtem, mely lélekhalót szakít; önárulás ez a jelenségek, dolgok örökös tanácstalanságában, feladása a jó, a helyes felismerésének.

A kövek kövek, a lepkék lepkék, s a házak azért vannak, hogy megőrizzenek emlékeket is, s ne jussanak „homokvár-státuszba”, Mint Mátyás Iván tornya, amit novellájában egy fiúcska emelt, s melyet egy másik (a szemüveges) rúgott homokká. Pedig az építő várat akart, menedéket az örömmek.

Itt ülök csonka kavicsom előtt. Mint nyíló száj a tört rész. Mit mondana? Alkonyóra van, fülledt a levegő. A kő oda „kívánczik”, ahol a nehézkedés törvénye érvénytelen, ahová Szent Pál teológiája vezet. Maga-emlékévé válik a hegyi házikó, meg a gyöngyház lepke, ha még verdes. A tér lassan párába borul, mint tükörlap, melyet lélegzet érint.

Persze egyszer minden tisztázódik, mindent átvilágít valami másféle „idő”, s tán azok is részesednek benne, akik kilépnek önfogságukból, és megértik végül kisvilágok elárultságát is, és azt, hogy rétek, hegyoldalok, elhagyott házak, arcok nem csupán múlt-emlékek, melyekre semmi szükség, melyeket le kell törölni a lélek ablakáról.

† Tóth Sándor

hírek információk

Állami gondoskodásban élő gyerekeknek rendezett országos labdarúgó tornát a Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató és az ÁGOTA Alapítvány. Augusztus elsején 41 csapatban összesen 450 gyermek- és lakóotthonokban, illetve nevelőszülőknél élő fiatal küzdött az elsőségért a Szent Gellért Fórum pályáin. A résztvevők szerte az országból érkeztek, nemcsak a Szent Ágota feladatellátásához tartozó nyolc megye területéről, hanem más katolikus fenntartású intézményből is. A meccsorozatot gyermek kategóriában a kiskunfélegyházi csapat, serdülőknél a Bácsalmás, míg a legidősebbeknél a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Sportcsillagok nyerték. A díjakat Szili-Balogh Mária, a Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató Módszertani Intézményének vezetője és Mitykó András, az ÁGOTA Alapítvány Kuratórium elnöke adta át a legjobbaknak.

Augusztus 10-e és 12-e között a Szeged-Csanádi Egyházmegyébe látogat Ternyák Csaba egri érsek az Egri Főegyházmegyében dolgozó káplánokkal, hogy a háromnapos kirándulás alkalmából megismerkedjenek a 990 éves Szeged-Csanádi Egyházmegye életével, intézményeivel.

A Szeged-Csanádi Egyházmegyében dolgozó mentor-katekéták az egyházmegyei Katechetikai Iroda szervezésében lelki napokon vesznek részt a szaléziki pélyföldszentkereszt kegytemplom melletti házában augusztus 11. és 13. között. A résztvevők a három nap alatt lelkiileg és szakmailag is felkészülnek a következő tanévre, az új kihívásokra.

A szeged-felsővárosi minorita Szent Miklós templomban (Munkácsy u.7.) augusztus 13-án, 16 órakor avatják fel Petrás Incze János szerzetes emléktábláját. A forrófalvai születésű Petrás Incze János a moldvai magyarok apostola, a moldvai magyarok életének és népköltészetének hiteles krónikása 1831 és 1832 között a felsővárosi minorita kolostor noviciátusában készült a papi és szerzetesi hivatására. A tiszteletére készített emléktáblát Potápi Árpád János nemzetpolitikáért felelős államtitkár avatja fel. A táblát a csángó származású Lăcătuș Stefan kapucinus atya és Topsi Bálint csongrádi plébános áldják meg. Az eseményen közreműködik a Népzenei Kamaraműhely, a Dugonics András Piarista Gimnázium kamaragyűjtése Fábri Géza és Fábri-Ivanovics Tünde vezetésével.

Az Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia szervezésében augusztus 13-án, csütörtökön este 7 órakor a nyár esti társaskör keretében Lutz Ilona *A magyar nyelv maga a csoda* címmel tart előadást. A rendezvénynek a plébánia (Újszeged, Torontál tér 4.) nagyterme ad otthont, ahová szeretettel várják az érdeklődőket.

Táncpárba – táncok harmonikára és fúvósötösre címmel augusztus 24-én, hétfőn zárul a Dómkerti Zenés Esték koncertsorozat az egyházmegye központi épületének udvarán (bejárat az Apáthy István utca felől). A Filharmonia Magyarország és a Szeged-Csanádi Egyházmegye közös szervezésében megvalósuló koncertsorozat harmadik előadásán Kéméndi Tamás harmonikaművész és a 5 Spirit Fúvósötös lép fel 19 órától. Eső esetén a rendezvényt a Gál Ferenc Egyetem Klebelsberg termében tartják. Jegyek válthatók a Filharmonia Magyarország szegedi irodájában (Klauzál tér 7.; +36 62 425 260; szeged@filharmonia.hu), a hangversenyek előtt a helyszínen, valamint online a www.jegymester.hu oldalon. További információ a www.filharmonia.hu weboldalon található.

A fenntartó Szeged-Csanádi Egyházmegye és a Gál Ferenc Egyetem arról tájékoztat, hogy a 2020. évi XXXIII. törvényben foglaltak szerint 2020. augusztus 1-jével megtörtént az egyetemi működésre történő átállás, a hatóságok bejegyezték a Gál Ferenc Egyetemet, az Oktatási Hivatal kiadta Működési engedélyét. Az Egyetem a korábbi felhívás szerint tovább gyűjti a névadó Gál Ferenc teológusi és lelkipásztori munkájának dokumentumait, köszönettel fogadja az újabb felvételeket, anyagokat. Az új tanév előkészületeiről, a megújuló tudományos, képzési tevékenységről, a közösségi életről az egyetem új honlapja is tájékoztat: www.gfe.hu

A Gál Ferenc Egyetem állami ösztöndíjas pótfelvételit hirdet meg, mely keretében fogadja a jelentkezőket a szegedi, békéscsabai, gyulai és szarvasi karaira. Az idei pótfelvételi lehetőségek kivételesek, mivel állami ösztöndíjas képzésre is lehet jelentkezni, amennyiben a felvételiző még nem használta fel a 12 féléves keretet. Az emelt szintű érettségi bemeneti feltételt kiváltja az oklevél, vagy annak hiányában a 2005. előtti érettségizettek Felsőoktatási Felvételi Szakmai Vizsgát tehetnek augusztus 17-én és 18-án. Így a pótfelvételi felvételi jelentkezés beadható a GFE egészségügyi és szociális, pedagógusképzési, pénzügyi és gazdálkodási alapszakjaira is. Ezekről felvi.hu oldal tájékoztat, valamint a GFE-n a to.eszk@gfe.hu, to.pk@gfe.hu, to.gk@gfe.hu e-mail címeken lehet érdeklődni. Pótfelvételi jelentkezési határidő felvi.hu oldalon: 2020. augusztus 9.

Felvételt hirdet a Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium a 2020/2021-es tanévre. A Szeged-Csanádi Egyházmegye fenntartásában működő intézménybe azoknak a diákoknak a jelentkezését várják, aki felsőoktatási tanulmányaik magas szintű végzése mellett elfogadják a szakkollégium keresztény értékrendjét, vállalják a szakkollégium tanulmányi, kulturális és közösségi programjaiban való részvételt, és a közös diákéletet roma társaikkal. Jelentkezni a Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium honlapján (www.szkrsh.hu), az online felület kitöltésével lehet. További tájékoztatás a titkarsag@szkrsh.hu e-mail címen, és a 20/450 45 33-as telefonszámon kérhető. A szakkollégium a férőhelyek betöltéséig folyamatosan fogadja a jelentkezéseket.

Mintegy 205 millió forint értékben döntött önkormányzati és egyházi pályázatokról a kormány a Magyar Falu program keretében. Csongrád-Csanád megyében pozitív elbírálást kapott a deszki Urunk Színeváltozása görögkeleti szerb ráctemplom, valamint a Szeged-Csanádi Egyházmegye templomai közül a szegvári Kisboldogasszony, a maroslelei Magyarok Nagyasszonya, a rözkei Pádai Szent Antal és a ruzsai Urunk Színeváltozása Plébánia. A 100 millió forint összértékű nyertes pályázatoknak köszönhetően megújulhatnak a közösségi terek, valamint lehetőség nyílik plébániánként egy közösségszervező munkatárs foglalkoztatására, aki egy éven keresztül segítheti a lelkipásztorok munkáját.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Szeberényi Klára, ☎ Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.